

Succesvol hotelier en royalist (4)

Vooraleer de twee laatste jaren van Strackés loopbaan als hotelier aan te snijden, wil ik even over zijn koningsgezindheid uitweiden.

Bij de viering van de nationale feestdag in 1890 werd er in onze badstad een lichtstoet op touw gezet en was er aan verscheidene woningen een feestverlichting aangebracht. Tot de huizen, die in dat opzicht bijzonder opvielen behoorden de woningen van J. MONTANGIE, burgemeester, van Ferd. de STUERS en de hotels d'Allemagne, Fontaine en Chodoir-Noppeney (beide in de Langestraat) (E.O. 24 juli 1890). Die laatste drie hadden zich ook het meest onderscheiden door hun illuminatie bij het bezoek van de Duitse keizer in augustus 1890 (E.O. 3 en 7 augustus 1890).

De gehechtheid van A. Stracké aan het koningshuis kwam niet alleen tot uiting door het versturen van een telegram bij feestelijkheden. Als hij daartoe de gelegenheid had, maakte A. Stracké er een erezaak van de leden van de koninklijke familie bij hun aankomst in Oostende of bij hun vertrek te begroeten. Volgende gevallen, uit de Oostendse bladen geplukt, illustreren dat.

Op 1 maart 1898 ging prins Albert aan boord van de maalboot "Princesse Clémentine". Voor de lunch van de prins en zijn gevolg had A. Stracké, als restaurateur, "avec son goût habituel dressé dans le petit salon une table splendide" (E.O. 3 maart 1898).

Toen koning Leopold II in de namiddag van 29 januari 1901 uit Brussel in Oostende arriveerde, werd hij begroet o.a. door de stationschef, de hoofdinspecteur der maalboten en door A. Stracké. Le Carillon (31 januari 1901) noteert dat de koning zich enkele ogenblikken met Stracké onderhield.

Op 3 augustus kwam de koning met prinses Clémentine weer naar Oostende voor het inwijdingsfeest van het ruitersstandbeeld van Leopold I. De prinses kreeg toen een prachtige bos bloemen van A. Stracké waarvoor hij hartelijk bedankt werd. De dag van de onthulling (maandag 5 augustus) werden drie enorme kransen aan de voet van het monument gelegd. Een door het gemeentebestuur en een door de trammaatschappij. De derde (2 m diameter) was van onze hotelier uit de Kaaistraat en bestond uit witte hortensia's, dahlia's en violieren (Car. 6 en 7 augustus 1901).

Naar aanleiding van Strackés gouden arbeidsjubileum (8 april 1905, cf. supra) had prins Albert de jubilaris gelukwensen gestuurd. Toen de prins met prinses Elisabeth en hun oudste zoon Leopold op 18 april Oostende verlieten, ging A. Stracké aan de prinses een keurige ruiker orchideeën aanbieden en aan de jonge prins een tuil rozen (Car. 18 april 1905).

Op 4 oktober 1906 vertrok prins Albert en prinses Elisabeth met hun drie kinderen uit Oostende. Bij de personen die de prinselijke familie uitgeleide deden was ook A. Stracké (Car. 4 oktober 1906). Na de kroning van Albert had Stracké - steeds in gezelschap van vooraanstaanden uit de stad - verscheidene keren de gelegenheid de koninklijke familie te begroeten. Zo deed hij op 20 juli 1911 onze vorsten bij hun vertrek uit Oostende uitgeleide en verwelkomde ze bij hun aankomst op 20 december 1911 en op 10 juni 1912 (Car. 21 juli 1911 en 11 juni 1912).

In 1913 kreeg hij een dubbele kans. Bij hun aankomst, op 27 mei, van koning Albert met zijn drie kinderen, schonk A. Stracké de kleine Marie-José een fijne tros anjers. Op 18 juli waren de vorsten er weer en Stracké was opnieuw present. Terwijl de koning zich onderhield met burgemeester LIEBAERT en kolonel DUCOUR, praatte Stracké met de prinsen. Voor de prinses had hij weer bloemen mee (Car. 29 mei en 19-20 juli 1913).

En nu de laatste jaren vóór W.O. I.

In 1912 begon de activiteit van A. Stracké duidelijk af te nemen. Dat blijkt o.m. uit zijn tanende belangstelling voor de handelskamer. In 1913 woonde hij slechts 2 van de 6 bijeenkomsten van het "comité permanent" bij. Waarschijnlijk speelde zijn gezondheid hier ook een rol want voor de laatste 4 vergaderingen liet hij zich excuseren wegens ongesteldheid.

In juni 1914 neemt hij nog deel aan het banket van de hoteliersbond in de Majestic. Hij zit aan de eretafel naast burgemeester LIEBAERT. Voorzitter A. GILISSEN heft zijn glas op de gezondheid van de erevoorzitter en A. Stracké antwoordt dat hij zolang als hij kan zal blijven werken voor de belangen van zijn adoptiefstad en van zijn collega's (Car. 20 juni 1914).

De zondag daarop woont hij in Mariakerke het muziekfeest bij naar aanleiding van de 20ste verjaardag van de plaatselijke fanfare waarvan hij erevoorzitter is (Car. 25 juni 1914). Dat is wel het laatste optreden van de gevierde hotelier.

Met zijn hotel was ondertussen, in het begin van het jaar, iets uiterst belangrijk gebeurd. Op 17 februari 1914 publiceert Le Carillon het verrassend bericht dat de Zusters van Sint-Jozef het Hôtel d'Allemagne gekocht hadden (om hun school uit te breiden). Het blad merkte daarbij op : "Un des plus anciens hôtels d'Ostend va donc disparaître". Eerst op 25 april 1914 werd de verkoopakte verleden voor notaris Fr. VAN CAILLIE. De genoemde zusters kochten het Hôtel d'Allemagne (1.007 m² groot voor 86.500 Fr) van de eigenaars : de gebroeders Octave en Raymond SERRUYS en Guillaume en Augusta DE BROUWER, allen kleinkinderen van wijlen August DUCLOS die het eigendom op 11 mei 1876 verworven had. A. Stracké was dus eigenlijk nooit eigenaar van het befaamde hotel geweest.

Een maand later en wel op 23 mei 1914 kochten bovengemelde zusters een woonhuis van A. Stracké (70 m² groot voor 9.000 Fr) gelegen in de Sint-Franciscusstraat en palend aan het Hôtel d'Allemagne. Stracké was daarvan eigenaar geworden op 25 oktober 1892.

In beide koopakten stond bepaald dat de koopsters slechts vanaf 1 november 1914 over die eigendommen konden beschikken.

De verkoop van het Hôtel d'Allemagne moest ongetwijfeld een einde maken aan de carrière van A. Stracké als hotelhouder. Welgesteld al hij was zou hij op 68-jarige leeftijd geen nieuwe zaak meer openen.

Heeft die verkoop hem toch verrast ? Heeft hij die zien aankomen en had hij tenslotte besloten zich na het seizoen 1914 als hotelier terug te trekken ? Was daarom in de koopakte gestipuleerd dat de koopsters pas op 1 november 1914 de eigendommen in gebruik konden nemen ? Ik kan me moeilijk voorstellen dat Stracké, de flinke zakenman, voorop niets van de verkoop zou afgeweten hebben.

Hoe dan ook, het Hôtel d'Allemagne bleef in 1914 open tot augustus dat jaar. Dus nog maanden na de verkoop. Uit "La Saison d'Ostende" met zijn "liste officielle des étrangers" (beginnend op 11-12 april en eindigend op 12-13 augustus) weten we dat A. Stracké zijn eerste gasten kreeg begin mei dat jaar. De laatsten verschijnen op de lijst gepubliceerd op 5 augustus 1914.

Bovendien drukt dat seizoenblad, in elk nummer, - en dat tot 5 augustus - de ons bekende hoteladvertentie af (nu aangevuld met 3 punten) : Hôtel d'Allemagne - maison de 1^r ordre - ouv. toute l'année - arrang. pour un séjour prolongé - pension depuis 12 ₣ - Propr. A. Stracké - lumière électrique - tel 44. Alsof er niets gebeurd was.

Heeft Stracké door die advertentie de schijn willen ophouden ? Of was die advertentie al betaald voor hij weet had van de verkoop ?

Overigens was het een verkort seizoen en het magerste uit zijn carrière : slechts 306 gasten.

De oorlog zou aan de teleurgang van het Hôtel d'Allemagne en zijn exploitant een dramatisch karakter geven.

(wordt voortgezet)

G. BILLIET

#

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE - XXXI :

DE PORTRETBUSTE LEOPOLD II UIT HET VOOROORLOGSE KURSAAL

In een rijkelijk gedecoreerd salon, genaamd Salon Lepold II, van het vooroorlogse kursaal, prijkte op een marmeren sokkel een bronzen buste van Leopold II. Op de muur achter de buste waren de initialen van de vorst verwerkt. De hele toestand is mooi te zien op enkele oude prentkaarten.

Bij de afbraak van het Kursaal tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de buste afgevoerd en kwam naderhand in het Heemkundig Museum terecht, waar ze nog steeds geëtaleerd staat.

De bronzen buste (79 x 60 x 41 cm) is één van de vele replieken van de officiële portretbuste gemaakt door Thomas VINÇOTTE. Ze draagt diens signatuur op de linkerschouder.

Thomas VINÇOTTE (Borgerhout, 1850 - Brussel, 1925) was leerling aan de Academie te Brussel, aan l'Ecole des Beaux-Arts en leerling van J.J. JACQUET te Brussel. Hij was leraar aan het Hoger Instituut te Antwerpen. VINÇOTTE was bij zijn leven een van de beroemdste beeldhouwers van ons land.

Het Museum van onze stad bezit nog een "Caritas-allegorie" van hem (brons). Een vrouw die zich over 2 kinderen ontfermt.

- Bibl. : -La Saison d'Ostende et du Littoral, 54, 16, 14 september 1930, p. 1-2.
-L'art en Belgique, olv. Paul FIERENS, Brussel, 1956, p. 419.
-A. GOFFIN & Paul LAMBOTTE, Thomas Vinçotte et son oeuvre, Brussel, 1912.
-M. DE VIGNE, Thomas Vinçotte, Brussel, 1920.

+-----+